

Дело C-172/08

Pontina Ambiente Srl

срещу

Regione Lazio

(Преюдициално запитване,
отправено от Commissione tributaria provinciale di Roma)

„Околна среда — Директива 1999/31/ЕО — Член 10 — Специален данък за депонирането на твърди отпадъци — Оператор на депо като задължено по този данък лице — Експлоатационни разходи на депото — Директива 2000/35/ЕО — Лихви за забава“

Заключение на генералния адвокат г-жа Е. Sharpston, представено на
17 септември 2009 г. I - 1177
Решение на Съда (втори състав) от 25 февруари 2010 г. I - 1196

Резюме на решението

1. *Околна среда — Отпадъци — Депониране на отпадъци — Директива 1999/31 — Принцип „замърсителят плаща“*
(член 10 от Директива 1999/31 на Съвета)
2. *Сближаване на законодателствата — Борба със забавяне на плащане по търговските сделки — Директива 2000/35 — Приложно поле*
(член 1, член 2, точка 1 и член 3 от Директива 2000/35 на Европейския парламент и на Съвета)

1. Член 10 от Директива 1999/31 относно депонирането на отпадъци, изменена с Регламент № 1882/2003, трябва да се тълкува в смисъл, че същият допуска национална правна уредба, която налага на оператора на площадка за депониране данък, който да му се възстанови от депониралия отпадъци местен орган, и която предвижда да му се наложат парични санкции в случай на просрочено плащане на данъка, при условие обаче тази правна уредба да се съпътства от мерки, целящи да гарантират действително възстановяване на посочения данък в кратък срок и отразяване в цената, платима от местния орган на оператора, на всички разходи, свързани със събирането, и по-специално произтичащи от просроченото плащане на сумите, дължими на това основание от местния орган на оператора, включително евентуално наложените му парични санкции поради тази забава. Националният съд следва да установи дали тези условия са изпълнени.

Всъщност ако операторът се обрмени с такива разходи, той ще трябва да поеме разходи, свързани с обезвреждането на отпадъци, без да ги е генерирал, осигурявайки единствено обезврежда-

нето им в рамките на дейността си по предоставяне на услуги.

(вж. точки 38 и 41; точка 1 от диспозитива)

2. Член 1, член 2, точка 1 и член 3 от Директива 2000/35 относно борбата със забавяне на плащане по търговските сделки трябва да се тълкуват в смисъл, че сумите, дължими на оператора на площадка за депониране от страна на местен орган, депонирал отпадъци, каквито са дължимите за възстановяването на данък суми, попадат в приложното поле на посочената директива, както и че при това положение държавите членки трябва в съответствие с член 3 от нея да следят на оператора да се начисляват лихви в случай на просрочено плащане на споменатите суми, дължащо се на местния орган.

(вж. точка 48; точка 2 от диспозитива)